

Kopi av dette brev blev i desember 1946 oversendt Landssvikavdelingen i anledning dennes unnersökelse av forholdene på Bredtveit.

Alle opplysninger er helt autentiske og kan nærmest kontrolleres av rette vedkommende.

Først er det de lokale forhold i fengslet her, hvor vi som skal forestille å være tvangsarbeidere sitter. Jeg er f.t. på en sal med 9 andre. Bevegelsesflaten er 7 skritt lang og 5 skritt bred. Skal er der noen hjørner desuten. I et av disse står en donk inne døgnet rundt. Den lukker ikke helt tett til og benyttes som klosett av oss 10. Den blir tømt kl. 6 morgen og 1/2 4 ettermiddag. Den stinker svakt bl.a. Fra dette klokkeslett til neste morgen kl. 6 blir den ikke tømt. Her er vi bokstavelig halvt inneløst i 23 av døgnets 24 timer. Må sove, spise og leve tett innpå hinanden. Lufte får vi 1 time pr. dag i en firkantet innelukket gård. Vi er heldigere stillet enn fengselsfangene som fra kl. 8 morgen, uansett veir, får lufte 1 time i biser 11 skritt lang og 3 ditto bred.

På dette s.m. eneseller sitter 2 personer nede og på 2-manns-seller som man nesten ikke kan røre sig på, 3 personer. En masse til skyggesiden, syke og friske om hverandre. Selv vi som har anket må arbeide, det er tvungent. Av toiletartikler har vi et litet vaskefat hver og 1 -sier og skriver ett håndklæ til "alt-mulig-bruk" pr. uke. Det er ikke mulig for oss såkaldte "varetektsfanger" å ha egne håndklær.

Vi får en bok pr. uke og lov til å motta et brev pr. uke. Alt dette er helt andaledes i andre fengsler enn i "modelfengslet" Bredtveit.

5. Fangene (også varetekts-) benyttes av en del av betjeningen til rengjering i deres private leiligheter. Dette er forbudt på det strengeste i fengselsreglementet.

6. Efter at dommen er stadfestet eller vedtatt før fangene forelagt et skjema til utfyllelse, hvori det bl.a. heter: "Er Deres mor (far) sindsyk? Eller drikkefildig? Er De drikkefildig? Var De beruset i gjerningsieblikket? Inskr. De å motta brev under Deres opphold i Botsfengslet? Ennvidere: Fortell fengelet litt om Deres opvekst, skolegang og liv forvrig." På foranledning av Dr. Evangs disippel Dr. Bassæs Berg foretas det rett som det er intelligensprøver av fangene. De fleste er uvitende om at de kan nekte å undertegne skemaet og intelligensprøver også. Det er det infame.

Fra idag er der ~~kommer~~ offisielt innført religionstvang på Bredtveit idet følgende plakat er slitt opp: "En går ut fra at alle fanger som tilhører statskirken deltar i gudstjenesten. Inskr. noen ikke å delta av personlige grunde må dette meldes presten. Er noen hindret fra å gå ved sykdom kan vedkommende heller ikke få lufte samme dag. Andre grunne til fravær fra gudstjenesten vil ikke bli godtatt." Sign. M. Farm. Vakten opplyste imidlertid at selv om man ikke tilhører statskirken får man ikke lov til å lufte ved fravær fra kirken. Selv om man er katolikk må man delta! Og dette anno 1946 i "kulturstaten" Norge!

6. Her har ofte vært kontroll av myndigheter, journalister m.m. Denne foregår på den måten at disse bare får se det moderne kjekken og en del av hovedbygningen, men de går ikke inn i sellene på selve fengslet. Skal fikk de i sommer se alle blomstene her, brakkene og "solbrende blåklette velstelte unge piker ligge og sole sig på gressvolden". Luftegården i fengslet og "patenten" voktet men sig vel for å vise frem. På brakkene blir de også inneløst etter arbeidets slutt.

7. Styrkemidler er nå resjonert til 1 boks Ovomaltin om uken. Det er et næringmiddel, men doktoren kaller det et "nydelsesmiddel" og sier at blir det brukt som sådant, blir det inndratt. (I andre fengsler får de styrkemidler ubegrenset, foruten mat når de ikke er på besøk. cfr. Bjerkelangen) Dette er leir men det er da sandelig ikke kvinnelige politiske fangenes skyld at man helt ulovelig har satt oss i fengsel og ikke i leir. Frukten

vi fikk var råtten, da flere av fangene fikk den. Vi har hittil siden mai 1945 fått 2-sier og skriver to-matpskker.

Det sorgeligste kapitel av det hele er doktoren. (Augusta Rasmussen) Her på salen er lo fanger, alle syke, (sykeavdeling eksisterer ikke her) Sygdommene er: Angina pectoris, mavesår, fisur i anus med betendelse, underlivsbetendelse, muskelsvinn, rheumatisk lumbago m.m. En gravid, BERIT STEINSGÅRD, som har fått 12 år og er i 7de måned får ekstra melk, 3 egg pr. uke, i den senere tiden litt grønnsaker. Til for et par uker siden har hun bare fått luftet en time pr. dag. L-WITS R. PETERSEN (12 års tvangsarbeide) har ondartet nesekatarr. Nesen er desuten ødelagt etter en ulykke hun hadde som barn. "Behandling" foreslått av dr. Rasmussen "ta av sig solbriller og drikke tran". For muskelsvinn: "Gå med ulljakke" En som lider av lumbago har bare fått 1/3 av de tabletter hun skal ha pr. uke. Fru PRAG MAGELSEN (8 år) blev kastet ut av dr.R.s kontor. De syke får en tablet i ny og ne uansett sykdom.

Det verste av det hele er følgende tilfelle: ANNA RINDE (6 års tvangsarbeid) mor sindsyk, bror NS blir sindsyk etter behandlingen 1945. Hun lider av sterkt utviklet epilepsi med hyppige enfall og har voldsomme hosteanfall, så blodet spruter ut av nese og munn. Behandling foreslått av dr.R.: "Hold opp med å hoste!" Kamferdrørper virker ikke, Kreosakt kaster hun opp. Fru Rin blir stadig dårligere, men dr. Rasmussen anbefaler ikke straffeavbrytelse eller løslatelse. MAGGI ANDERSEN (livsvarig) har i månedsvise kastet opp all mat, men er ennå ikke sendt på hospitalet. Hun er bare et skelett. KARIN DILLNER OLSEN har anfall av båndtarmbetendelse. Dr. Rasmussen sa: "Jeg kan ikke sende hende på hospital, for ingen lege vil operere henne alikewell".

Last but not least: WALLY SOLHEIM (20 års tvangsarbeid) den 17.8.d.å. skar hun pulsåren over på 2 steder (stygge arr på albuledd og håndledd) da hun var på Åkebergveien. Grunnen var bl.a. at hun var overnervös og at Dr. Rasmussen nektes hende nerveberoligende middel. Frøken S. hadde voldsomme blod-tap. Hun ble kjørt på legevakten og sydd igjen. Etterpå FORLANGTE dr. Rasmussen henne lagt i tvangstrøye i kjelleren på Åkebergveien. Angivelig fordi de ikke hadde vakt å sette over henne! Ved den anledning uttalte dr. F. bl.a. at nazistene hadde vel aldri trodd at de skulle bli dratt til ansvar for sine handlinger. Man klarte ikke å legge frk. S. i tvangstrøye. Der var 4 mann til det. Han fra legevakten var også med og frk. S. ba ham hjelpe sig. Men han kunne ikke. Etter at frk. S. er kommet tilbake til Bredtveit kaster hun opp all mat, hendens dovner av. Hun nektes tilstrekkelige styrkemidler bl.a. nokk ovomaltine som hun kan beholde. I 5 dage har hun hverken smakt vått eller tørt. Legen ignorerer det helt, og frk. S. sulter vel ihjel her.

Ang, Wally Solheim: Se også frk.'s brev; Har med interesse lest o.s.v."